

விளமைப்படுத்துபு சிரேட்டமா யிருக்கின்ற மகா
புராணமுமாம். இஃதினிது விளக்குகின்ற சுப்பிரமணிய
பரமான்மான் பிரசன்ன முதலிய சரிதங்களுந் தாரக
சம்மாராதி பராக்கிரம விருத்தாந்தங்களும் வடமொழிப்
பாத்தூச் சல்லியபர்வத்தின் ௪௪, ௪௫, ௪௬ - ம் அத்தியா
யங்களில் யாகாக்கினியை யடைந்த சிவலீரியத்தினின்று
கங்கையில் வெளிப்பட்ட கந்தசுவாமியென்பார் தேவர்
கட்குச் சேனாதிபதியாகித் தெவ்வனைய தாரகனை முன்பு
கோறல்செய்தனேக சைனியமுடைய மகிஷன் முதலிய
அசுரரைப் பின்பு நிசாரணஞ் செய்தனரெனப் பெரிதுஞ்
சுருங்கிச் சிறிது பேதமாக வருவனபோலச் சைவ
புராணத்து ஞானசங்கிதை ௧௯ - வது அத்தியாயத்திலுஞ்
சிவ லீரியத்தினின்று கங்கையில் வெளிப்பட்ட கந்த
பகவானென்பார் வாணோர்க்குச் சேனானியாகிச் சோனித
புரத் துறைதருந் தாரன் புதல்வனைய தாரகாசுரனைச் சங்
கரித்தனர்: அத்தாரகாசுரன் மக்களே திரிபுரவாசிக
ளென வருகின்றன. இவ்வகைய புராணபேதங்கள்,
குமாரக்கடவுள் பகிர்முகப்பட்ட பிரதமகாலம் அனேக
கற்பங்களாயினமையா லுண்டாயினவென வுகிப்பதற்கு
ஹ்ரு கச்சியப்ப சிவாசாரியருந் தென்மொழிக் கந்தபுராண
அவையடக்கத்தில் "ஏதி லாக்கற்ப மெண்ணில சென்
றன்—ஆத லாலிக் கதையு மனந்தமாம்" எனச் சம்மதந்
தருபவராயினார். ஆகலின், பல் புராணங்களா லிச்சரி
தாதி யெத்திற பேதப்படினு மவைகளைக் கந்தபகவா
னின் பிரசன்ன மகிமையாதி திருலீலைகளைச் சால
விளக்குநெறியான் ஸ்காந்தமெனப் பெயர்பெற்றுள்ள
மஹா புராணத்திற் பிரதிபாதிக்கப் படுகிறபடியே
கோடன் மரபாம். இதற்கியைய மேலை அவையடக்கச்
செய்யுட்கண் "பேத மாகுமப் பேதத்தினுள் விரித்—
தோது காந்தத்தி னுண்மையைக் கூறுவாம்" என்றாக

கச்சியப்ப சிவாசாரியரும். அவ்வாசாரியரது திராவிட
மொழி பெயர்ப்பென்னும் கந்தபுராண உற்பத்திகாண்
டக் *குமாரபுரிப் படலத்தில் ஆயதுகாலையென் றெழும்
பாட்டுமை "ஏயென முடிவுசெய்யும் படைக்கலத்
திறையை யீந்தான்" எனவும், பின்னர் "மற்றிது நம்பாற்
றோன்றும் வான்படை மாயன் வேதாப்—பெற்றுள தன்றி
யாரிப் பெரும்படை பரிக்கு நீரார்—முற்றியி ருன்னும்
வெஞ்சூர் முரட்படை தொலைப்பா னீது—பற்றுதி மைந்த
வென்னப் பராபர னருளிப் போனான்" எனவும் வருங்
கூற்றுக்களானே அரி பிரமரும் பெருவிப் படைக்கலத்
தரசையார் தாங்க வல்லார்? தாங்குந் தகைமையுடைக்
குமாரனே! வெஞ்சூர் விற்ற்படைகளை வீட்டுவதற்காக
விதனையுன்கரத்திற்கோடியெனப் பரமசிவனுக்கொடுத்து
மறைந்தாரெனும் பொருளறியப்படும். இவ்விடயத்தில்
ஸ்காந்த சம்பவகாண்டத்து ௪௯-ம் அத்தியாயத்துப் ௧௪-ம்
சுலோகப்புலம் 'அநுஜக்ராஹஸைநாந்யம் அஸ்த்ரேணஸ்
வேநஸங்கரஃ' எனவரும் வாக்கியங்களானும், "அந்யை
ரபிமஹாத்ரைஸ்வை ரௌத்ரபாஸுபதாதிபிஃ அந்தர்ஹி
தோத்ர பகவா நம்யயாஸஹஸங்கரஃ||" எனவரும் ௧௨-ம்
சுலோகத்தானும் சேனானிக்குத் தமது சங்கராஸ்திரத்
தையும் பாசுபதாஸ்திரம் இரௌத்திராஸ்திர முதலிய

*இக்குமாரபுரியிற் பெற்ற அஸ்திரவிவர பேதமே இங்குக்
கூறப்படு தென்மொழி வடமொழியிரண்டிலு முள்ளது. இவ்
வஸ்திரங்கட்கு வேறான வேல் முதலிய ஆயுதம் ௧௨ - ம் இவ்
வியாசதது ௧௬ - ம் கடாவிற் குறிப்பிட்ட ஷம்பவகாண்டத்து
௩௭ - ம் அத்தியாயத்திற் போந்துள்ளன. குமாரபிரான்
குமாரபுரியை அடைதற்கு முன்னரேயே மாயாபுரியிலே தாரக
இரௌஞ்சரை அவ்வேல்கொடு வதைத்தன னென்பதும்
இங்ஙனணர்ந்துகொள்க.